

РЕШЕНИЕ

№ 2225

гр. София, 05.07.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 17.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **2749** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с § 4к ал. 6 от ЗСПЗЗ.

Производството е образувано по жалба на Н. Ц. Т. от гр. С. срещу Заповед № РД – 15 – 007 от 20.01.2010г. на Областния У. на С., с която е одобрен план на новообразуваните имоти на м. „Ласка“, м. „Бранишки лозя“, м. „Могилата“, м. „Нерезене“, м. „Братковица“, м. „Цигански дол“, м. „Червена река“ в землището на кв. Курило и с. Кътина, СО – район „Нови искър“, в частта относно регистъра на собствениците към оспорената заповед относно имот пл. № 174, к.л. Б – 16 – 2 – Б, м. „Ласка“, СО – район „Нови искър“.

В жалбата си жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед в частта ѝ, с която е приет и одобрен регистъра на собствениците на новообразуваните имоти относно имот пл. № 174 по плана, м. „Ласка“. Твърди, че незаконосъобразно като собственик на имота е записано – неустановен собственик, тъй като той владее имота непрекъснато от 1972г., както и поради това, че е започнал процедура за извършване на обстоятелствена проверка и за придобиването на нотариален акт за собственост на имота. Иска оспорената заповед да бъде отменена в оспорената ѝ част.

Ответникът О. У. на С., чрез процесуалния си представител юрк. А изразява становище, че жалбата е недопустима, тъй като е подадена от лице което няма активна процесуална легитимация, тъй като за него не са налице предпоставките на § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ. Иска жалбата да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото да бъде прекратено.

Жалбата е подадена в срок – оспорената заповед е обнародвана в ДВ бр. 11 от 09.02.2010г., а жалбата е подадена на 18.02.2010г. Жалбата е подадена от страна, за която е налице активна процесуална легитимация и в тази връзка съдът намира възражението на процесуалния представител на ответника в тази връзка за неоснователно по следващите съображения. Съществува разлика между процесуалноправна и материалноправна активна легитимация. Наличието или липсата на процесуалноправна активна легитимация зависи от правното твърдение на жалбоподателя, изложено в жалбата. В конкретния случай е налице процесуалноправна активна легитимация, тъй като жалбоподателят в това производство твърди, че има право на ползване върху имот № 174, както и твърди, че е направил съответни постъпки и това негово право на ползване се е трансформирало в право на собственост и в тази връзка че с плана на новообразуваните имоти, одобрен с оспорената заповед, в частта относно регистъра на новообразуваните имоти, като за имот № 174 е записано, че е с неизвестен собственик, а той твърди, че е собственик, се засягат неговите законни права и интереси. Въпросът за наличието на материалноправна активна легитимация, а именно дали действително има право на ползване, което се е трансформирало в право на собственост по реда на § 4, § 4а и § 4б от ПЗР на ЗСПЗЗ, каквото възражение е направено от процесуалния представител на ответника, е въпрос по съществуването на спора и не касае неговата допустимост. Доказването или не на твърденията в жалбата с допустими от закона доказателства следва да се преценява от съда при решаването на спора по същество.

На последно място жалбата е подадена срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

С протокол № 1 от 06.03.1968г. на УС на ТКЗС – с. Курило по т. 6 е взето решение УС да даде по 1 дка за лично ползване на здравните работници, живеещи на територията на ТКЗС. Видно от представена по делото служебна бележка от 19.05.1972г. жалбоподателят в това производство в качеството му медицински техник към участък с. Курило е получил право да обработва 0,500 дка в района на ТКЗС „А. Войков”, филиал „Курило”, като има право да обработва земята, насажда дървета, без да строи собидна барака или вила, т.е. без монолитно строителство. Видно от представено по делото удостоверение № 21 – 154 от 11.03.1983г. на Данъчна Служба „Нови искър” на името на жалбоподателя е записан недвижим имот лозе – 500 кв.м., дървена барака от 15 кв.м. и вила от 35 кв.м., в.з. „Ласка”. По делото не са представени доказателства за отстъпено право на ползване на жалбоподателя върху имот № 174, м. „Ласка” с някой от актовете по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ, както и не са представени доказателства за трансформиране на правото на ползване в право на собственост по реда на ЗСПЗЗ. Представена е молба – декларация за извършване на обстоятелствена проверка за посочения имот и за снабдяване на жалбоподателя в това производство с титул за собственост на имота на основание давностно владение във връзка с твърдението му, че владее имота от 1968г. до момента без прекъсване, както и във връзка с представени доказателства за това. Производството обаче не е завършено към момента на постановяване на това решение.

Въз основа на заповеди № РД – 46 – 494 от 22.08.2003г. на МЗГ и заповед № РД – 02 – 14 – 457 от 22.08.2003г. на МРРБ е започнало изработването на помощен план и план

на новообразуваните имоти н с. Курило и с. Кътина, СО – район „Нови искър”. Срещу одобрения и обявен помощен план и план за новообразуваните имоти в землището на с. Курило за м. „Ласка” жалбоподателят в това производство е подал възражение с В. № 9400 – 169 от 19.02.2009г. Възражението е разгледано от комисия, назначена със заповед РД – 15 – 234 от 2008г. на областния У. на С., като по т. 3 от протокол от 11.06.2009г., е решено, че не се уважава искането на Н. Ц. Т. за признаване право на собственост върху имота по § 4а от ПЗР на ЗСПЗЗ, тъй като му е връчена заповед за отказ за закупуване на имота от 1998г. С протокол № 3 от 17.12.2009г. на комисията е прието по т. 1, че предлага изработения помощен план и план за новообразуваните имоти за кв. Курило и с. Кътина, район „Нови искър” да бъде одобрен със заповед на Областния У.. Въз основа на това е издадена оспорената в това производство заповед. Разгледана по същество настоящият състав намира, че жалбата е неоснователна, поради съображенията изложени по – долу.

При извършената служебна проверка на основание чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК съдът установи следното: На първо място оспорената заповед е издадена от компетентен орган съгласно разпоредбата на § 4к ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ, в рамките на предоставените му правомощия, без да са извършени съществени нарушения на административно производствените правила и при правилното приложение на материално правните разпоредби.

В производството по § 4к, ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ, когато предмет на жалбата е регистъра на имотите - неразделна част от плана, какъвто е конкретният случай, съдът следва да провери само верността на отразените в регистъра данни, съобразно представените доказателства за установена вече собственост, а не признава правото на собственост, нито разрешава спорове за собственост. Тези доказателства обаче следва да се представят от страната в производството по делото и представляват доказателства, относими към основателността на жалбата, тъй като материалноправната предпоставка за вписването на собствениците в регистъра на имотите, неразделна част от плана, са доказателствата за правото на собственост, т. е. именно това е съществото на спора при обжалване на заповедта на Областният У. за одобряване плана на новообразуваните имоти, в частта му относно регистъра на собствеността. По съществото на спора съдът се произнася с решение.

На второ място в плана на новообразуваните имоти се нанасят имотите на три категории лица: 1. ползватели, на които правото на ползване се е трансформирало (преобразувало, превърнало) в право на собственост чрез заплащане цената на земята, независимо по кой точно от предвидения за това ред - по § 5 от ПЗР на ППЗСПЗЗ (ДВ, бр. 34/1992 г., понастоящем с променена редакция); по § 30 от ПЗР на ПМС № 121/1997 г. за изменение и допълнение на ППЗСПЗЗ (ДВ, бр. 28/1997 г.) или по § 62 от ПЗР на ПМС № 456/1997 г. за изменение и допълнение на ППЗСПЗЗ (ДВ, бр. 122/1997 г.); 2. бивши собственици на имотите или техните наследници, с признато или възстановено от поземлена комисия или от общинска служба по земеделие и гори право на собственост върху земеделска земя, попадаща в територия по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ и 3. настоящи собственици, които се легитимират като такива с надлежен документ за собственост - било като преобретатели от първите две категории, било на самостоятелно основание като собственици на имоти, включително придобити въз основа на давностно владение, стига обаче това да е установено със съответен титул за собственост.

Видно обаче от събраните по делото доказателства жалбоподателят в това

производство не попада към момента в нито една от трите посочени групи лица, за които за административният орган е възникнало задължение за вписването им в регистъра към изработения план за новообразуваните имоти. По делото не са представени доказателства за това, че на жалбоподателя е отстъпено право на ползване върху имот № 174 и съответно не са представени доказателства за преобразуването му в право на собственост. На второ място към момента жалбоподателят не попада и в третата категория лица, тъй като производството по снабдяване с титул за собственост на основата на давностно владение чрез провеждането на обстоятелствена проверка е отпочнато, но не е довършено. Във връзка с гореизложеното съдът намира, че правилно административният орган не е вписал жалбоподателя в регистъра, неразделна част от плана за новообразуваните имоти, тъй като същият не се е легитимирал като носител на права съобразно изложените по – горе критерии за трите групи лица, които следва да бъдат вписани в регистъра.

На последно място за пълнота на изложение и тъй като по делото безспорно е установено, че жалбоподателят е получил право да обработва имот № 174, както и че владее същия непрекъснато от 1972г., съдът намира, че следва да отбележи, че жалбоподателят освен в производството по обстоятелствена проверка, би могъл да защити своите права и с исковете по Закона за собствеността.

Във връзка гореизложеното настоящият състав намира, че оспорената в това производство заповед в оспорената ѝ част относно регистъра на собствениците, неразделна част от плана за новообразуваните имоти и от оспорената заповед, се явява законосъобразен, издадена от компетентен орган в рамките на правомощията му, без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и при правилното приложение на материалния закон и като такава следва да бъде оставена в сила, а жалбата – отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Ц. Т. от гр. С. срещу Заповед № РД – 15 – 007 от 20.01.2010г. на Областния У. на С., с която е одобрен план на новообразуваните имоти на м. „Ласка”, м. „Бранишки лозя”, м. „Могилата”, м. „Нерезене”, м. „Братковица”, м. „Цигански дол”, м. „Червена река” в землището на кв. Курило и с. Кътина, СО – район „Нови искър”, в частта относно регистъра на собствениците, неразделна част от оспорената заповед относно имот пл. № 174, к.л. Б – 16 – 2 – Б, м. „Ласка”, СО – район „Нови искър”.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд С. – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

